

"Längtar efter mamma", Jan-Anders Eriksson.

FOTO: PATRIK BOSTRÖM

Det rör på sig i Jatteland

KONST

Samtida måleri
Jan-Anders Eriksson
Galleri Skåda, Luleå
Pågår t o m 19 februari

VID ETT första ögonkast är det omisskänligt – Jatte, Jan-Anders Eriksson, ställer ut. Ensliga figurer rör sig i det där karaktäristiska landskapet som både kan eka av ensamhetens tomhet eller fyllas med en svart, absurd humor.

Det känns bekant och hemtamt vid det här laget. De solitära figurerna finns där, liksom grupperna av människogestalter som finns intill varandra – men aldrig existerar i absolut gemenskap, och husen finns där förstas. Och himlarna, de där vackra som alltid innehåller en udd av hot.

Dessutom finns en liten ironisk

blinkning i utställningens titel *Samtida oljemåleri*, som får mig att dra på smilbanden.

MEN TINGENS tillstånd är trots allt inte statiska i Jatte-land. Det är inte någon

dramatisk revolution man ser på Galleri Skåda, men något har hänt sedan jag såg hans måleri senast. I vissa bilder har landskapet blivit mer dramatiskt – som i *Tillhåll*, där han drar mot Caspar David Friedrichs romantiska måleri.

Kopplingen känns naturlig. Friedrich målade också ensamma figurer i en stor natur och klangen i *Tillhålls* dimbeslövade landskap ger också känslan av en besjälad natur.

I andra målningar, som *Öar*, har färgen blivit klarare, eldfängt röd och dramatisk. Även målningen *Hamn*

innehåller en motivgestaltning som känns lite annorlunda för att vara Jan-

"Tillhåll".

"Öar", Jan-Anders Eriksson.

Anders Eriksson.

Och även om Erikssons karaktäristiska stil aldrig försvinner, rör det sig åt lite olika håll i utställningen, som om han forskar efter något nytt.

Vart det bär av blir intressant att se.

PATRIK BOSTRÖM